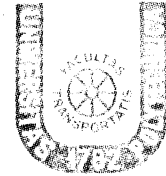

KÖZHIR

BUDAPEST

Közlekedésmérnöki kari KISZ bizottság hírei I. tanév folyam 14. szám

kiköszöntő

Ha lassen is, de ennek a félévnek is csak a végére értünk. Lezárul a szorgalmi időszak, megkezdődnek a vizsgák, s az ilyenkor szokásos egy hónapos kényszerpihenőre vonul a mozgalmi élet is. Bezárja a boltot szerkesztőségünk is. Ez a lap lesz az utolsó, mely ebben az évben napvilágot lát. S ahogy ilyenkor van, búcsút veszünk Tőled kedves Olvasónk. Reméljük, kielégítően elszórakoztatott a KÖZHIR unalmas perceidben, óráidon. Talán el is gondolkodtatott, talán szolgált valami új információval. S ha igen, akkor már nem dolgoztunk hiába. Búcsúzunk, kívánva minden kedves olvasónknak kellemes ünnepet, boldog új esztendőt, és egy nagy kalsp ...-t a vizsgákhoz.

A szerkesztőség

helyből i.v.

Nagyon sok gondot okozott az új ösztöndíj rendelet egyik pontja, ezért most szó szerint idézzük:

"Ha a hallgató félélévközi kötelezettségét neki felróható okok miatt nem teljesítette /lásd Tanulmányi-és vizsgaszabályzat 31. pontjában foglaltakat/, a következő félévben nem részesíthető ösztöndíj juttatásban akkor sem, ha egyébként elérte az előírt tanulmányi átlageredményt."

Sokan kérdezték: mi a következménye a helyből i.v.-nek?

Természetesen a helyből i.v.-t is azért adják, mert a szenvedő fél nem teljesítette a félélévközi kötelezettségeit. Ez azonban nem jelentheti azt, hogy: "A fene sem tanul már, úgyse kapok ösztöndíjat!" Ugyanis az ösztöndíj megvonása nem mechanikusan történik. Minden egyes esetben, konkrétan az EDJB vizsgálja azt, hogy a hallgatónak felróható okból történt-e a mulasztás, majd dönt az ösztöndíj megítéléséről /természetesen ehhez jó átlagra is szükség van! /Tehát: helyből i.v.-sek: fel a fejlet! Húzzatok bele, mert még kaphattok ösztöndíjat!

Boros A.

SZOLIDARITÁS

1975. november elején szolidaritási értekezleten gyűltek egybe 100 ország baloldali erői Athénban. Itt fogalmazták meg együtt azt a felhívást, amely felszólítja a világ haladó népeit, hogy december 10.-ét a chilei nép szolidaritási napjaként ünnepeljék meg. Ez alkalommal közöljük Allende elnök utolsó szavait:

amelyeket az Elnöki Palotát ért fasiszta puccaista bombatámadás alatt mondott 1973. szeptember 11-én /a beszéd magnetofonfelvételét Isabel lánya vitte Helsinkibe/

H o n f i t á r s a i m :

Bizonyára ez lesz az utolsó alkalom, hogy Önkéző fordulhatok. A légielő bombázta a Radio Portales és a Radio Corporacion adótoronyait. Szavaim nem keserűek, hanem csalódottak, és erkölcsi bűnhődést hoznak majd azokra, akik megszegtek eskü alatt adott szavukat. Chilei katonák, kinevezett parancsnokok, Marino tengernagy, az Ünjelölt, továbbá Mendoza ur, a meghunyászkodó tábornok, aki még tegnap hűségéről és lojalitásáról biztosította a kormányt, és akit a rendőrség vezető tábornokának neveztek ki...

A dolgozóknak csak azt mondhatom: nem a menedéket kell...

Egy történelmi átalakulás során életlenül fizetek a nép iránti hűségemért, és azt mondom, hogy biztos vagyok benne, a chileiek ezrei lelkebe vetett mag nem pusztulhat el örökre.

Mivel erejük van, legázhatnak, de nem tartózkodhatják fel a társadalmi folyamatokat, sem bűnnel, sem erőszakkal.

A történelem a miénk, és a népek fordulják.

Hazám dolgozó!

Meg akarom köszönni nektek az örökös kimutatott hűséget. A bizalmat, amelyet egy olyan emberbe helyeztetek, aki csak tolmácsolója volt az igazság iránti hatalmas vágyakozásnak, aki betartotta szavát, hogy tiszteletben tartja az alkotmányt és a törvényt, és így is cselekedett.

Ebben a döntő pillanatban, az utolsóban, amikor még Önkéző fordulhatok, hogy tanuljanak a leckéből. A külföldi tőke, a reakcióval egyesült imperializmus olyan legkört teremtett, amelyben a fegyveres erők megtörték eddigi hagyományait, amit bizonyít Schneider és megerőltet Araya kapitány, ugyanennek a társadalmi rétegnek az áldozata, amely most laktanyában várja, hogy idegen kézzel megragadják a hatalmat, hogy védelmezze szerzeményeit és előjogaikat.

CHILE

Mindenekelőtt földünk egyszerű aszszonyához fordulok, a belőlük lett parasztasszonyhoz, a munkásasszonyhoz, aki többet dolgozott, az anyához, aki ismerte a gyermekeket féltő aggodalmukat. Hazánk munkásaihoz fordulok, az értelmiségiekhez, fiakhoz, akik napok óta az üsszeesküvés ellen munkálkodnak, amelyet egyes szakmai testületek sugalmaztak, osztálytestületek, amelyek azokat az előjegyzeteket védelmezik, amelyet a kapitalista társadalom nyújtott néhánynaknak.

Az ifjúsághoz fordulok, akik énekeltek, és szertérszertották bróndiket és harci szellemüket.

A chilei emberhez fordulok, a munkáshoz, a paraszthoz, az értelmiségiehez, azokhoz, akiket üldözni fognak, mert országunkban a fasiszta már órákkal ezelőtt terrortámadásokat hajtott végre, felrobbantotta a hidakat, levégőbe röpítette a vasutonalakat, lerombolta a kőolaj- és földgázvezetéseket.

Az erőszakot hallgatással szemben ... /fegyverroponás/, amelynek alá lesznek vetve. A történelem majd elítéli őket.

Bizonyos, hogy a Radio Magallanes is elesik, és szavaim nem jutnak el Önkézőkhez.

Nem fontos, majd meghallgatják, örökre Önkézők maradok, legalábbis az emlékezetem egy olyan emberé, aki hiú maradt a munkásság eszméihez.

A népek védekeznie kell, de nem feláldoznia magát. A nép nem hagyhatja, hogy zaklassák, vagy hogy elpusztítsák, és nem kell megalázkodnia sem.

Hazám munkásai!

Bizom Chilében és sorsában. Majd más emberek kerekednek felül Chilében, s ebben a szomorú és keserű pillanatban, midőn az árulás kerül tulsúlyba, tudják meg, hogy előbb vagy utóbb ismét megnyílnak a hatalmas sugárutak, ahol dicső emberek lépnek majd végig egy jobb társadalom felépítéséért.

Éljen Chile! Éljen a nép!

Éljenek a dolgozók!

Ezek az utolsó szavaim. Biztos vagyok benne, hogy áldozatom nem hiábavaló, biztos vagyok benne, hogy legalább erkölcsi leckét adok, amely megönteti a hitzegést, a galádságot, az árulást.

/Meruk József fordítása/
1973. október 11.

Kari Tanács elé

Néhány számmal ezelőtt több kérdést közöltünk a karon jelenleg folyó oktatási kísérletekkel kapcsolatban. A hallgatók észrevételeit akartuk ezzel összegezni, és beépíteni abba a véleménybe, amelyet a kari KISZ VB állásfoglalásaként képviselünk a Kari Tanács dec. 11-i ülésén.

Nos, az összezés megtörtént, a kialakult álláspont a következő:

A fakultatív ZH irás módszerét a KISZ VB javaslatára fordította el a Kari Tanács. A javaslatból abból az alapállásból született, hogy a hallgatóság a jelen tanulmányi terhelés mellett képtelen minden tárgyat figyelemmel kísérni a félév során. Ha viszont a ZH-k fakultatívak, azok számát és nehézségi fokát növelni lehet, aminek alapján vizsgáljegyvet lehetne megajánlani.

Igy a hallgató egyfelől érdekeltté válik a félévközi tanulásban, másrészt megvan a lehetősége, hogy kiválassza a neki megfelelő tárgyakat. A tanszékek jórésze elveti a kísérlet folytatását! De melyik tanszék? Amelyek úgy értelmezték a határozatot, hogy a ZH iratás is fakultatív! Így aztán kialakult az a helyzet, ami kétségkívül a tanulmányi fegyelem romlásához vezet: egyáltalán nem iratnak ZH-t. A kísérlet folytatását mindössze két oktató javasolta, az a két oktató, aki egyáltalán megpróbálkozott a módszerrel, és nyilván fantáziát talált benne! A hallgatóság kedvesen fogadta!

Természetesen fontos a hallgatók érdekeltté tétele, hiszen senki nem ír négy-öt ZH-t azért, hogy csak a mérleg nyelvének szerepét játssza a vizsgajegy áldöntésében. Nem értem a tanszékek hozzáállását, nem értem, miért nem használják ki ezt a lehetőséget! Vajon mi ér többet: a vizsgán egy alkalommal számunkért tudásért adott jegy, vagy ha ugyanazt 4-5 számonkérés alapján lehet adni?

Az igaz, hogy az ilyen ZH összeállítása kicsit több munkát igényel. Javaslatunk az, hogy a kísérletet folytatni, és széles körben alkalmazni kell.

Új érdekvédelmis a II. évfolyamon

1975. XII.2-án a második évfolyam KISZ vezetősége gyűlést tartott, amelyen a következő napirendi pontok szerepeltek:

1. Földházy György lemondása
2. Új érdekvédelmis behívása
3. Kongresszusi feladatok megbeszélése

Biztos sokan tudják, hogy az elmúlt héten Földházy Gyurit megváltották kollégiumi szaktitkárnak, s ezért nem tudja ellátni évfolyam érdekvédelmi feladatokat.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani eddigi áldozatos jó munkájáért, és kívánunk sok sikert közlekedni szak irányításához.

Földházy György új érdekvédelmis-ként Hős Janost javasolta. A vezetőség egy tartozkodással elfogadta a javaslatot, s Hős Janost behívta a vezetőségbe érdekvédelmisnek.

Munkájához sok sikert kívánunk!

Ha egy végzett mérnök praktizál, egy-egy műszaki probléma megoldására rendelkezésére áll minden szakirodalom.

Bár egy ZH-n vagy vizsgán felmerülő műszaki problémához nem kell egy főtétnyi irodalom, mégis közel visz a valós élethez egy olyan segédanyag, mint pl. egy A4-es puská.

A szabad puská használat bevezetésének az volt a célja, hogy a hallgatóknak kevesebb lexikális adatot kelljen begyűjteniük, hogy könnyebben számonkérhető legyen az alkalmazókészség, hogy elsősorban olyan feladatokat lehessen adni, amelyek gondolkodtatnak.

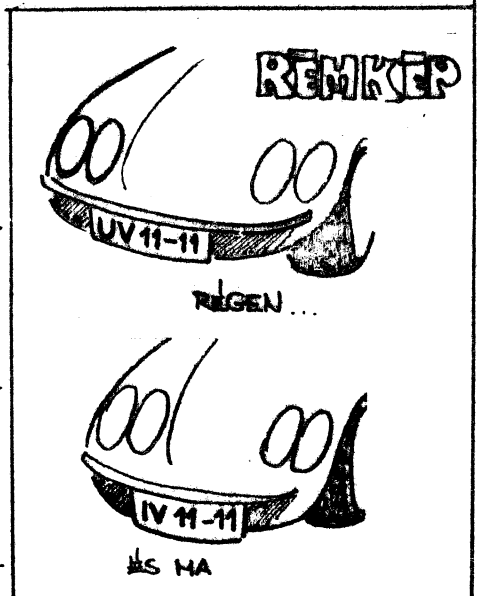
Természetesen a tananyagban vannak olyan részek, amelyek kívülről tudása hozzátartozik a műszaki intelligenciához.

Ezeket az anyagrészeket számon lehet kérni egy ZH vagy vizsga keretében úgy, hogy a ZH vagy vizsga azon részén, mikor ilyen kérdések vannak, ne lehessen puskát használni. Természetesen ilyenkor minden eszközzel meg kell akadályozni az illegális puskázást.

A VB véleménye szerint a puskahasználat sem rontja az oktatás színvonalát, ha megfelelően összeállított feladatokat és kérdéseket adnak, megfelelő módon, az oktatott tárgy igényeihez rugalmasan alkalmaznak.

Továbbra is célszerűnek tartjuk a puská engedélyezésének előírását. Az alkalmazás módját a tanszék határozza meg a hallgatói képviselőkkel egyetértésben.

/pl. hogy mindent lehet-e használni, vagy egy A4-es lapot; vagy a ZH egészén, vagy csak egyes részein/ A legtöbbet vitatott kérdés az előadás fakultatív látogatásának kiterjesztése a 3. évfolyamra.

Önteltség nélkül állíthatjuk, hogy már törzs olvasóközönséget is mondhatunk magunknak, így nem érezzük elhamarkodott lépésnek, hogy állandó olvasóink megrendelhessek a lapot. Aki szeretné a jövő félévben rendszeresen kapni azt, az a terjesztőknél, vagy a szerkesztőségben még feliratkozhat, Számukra parancsoltan leszállítjuk az újságot. Itt a ragyogó alkalom, még lehet dec. 13-ig jelentkezni! Most használd ki az alkalmat, most olvasd ki!

Nehéz ebben a kérdésben okosnak lenni, egy dolog azonban tény:

Valamilyen módon dűlőre kell jutni a tananyag mennyisége és összetételkérdésében. Elég egyszerűen ki számítható, hogy heti 36 óra kötelező elfoglaltság mellett ha az ember csak napi 3 órát fordít rajzolásra, feladatok elkészítésére, ZH-ra tanulásra, akkor is 55 óra körüli a terhelése hetente.

Es emellett elvárjuk, hogy közéleti és társadalmi tevékenységet folytasson, hogy tagítsa a látókörét, ne beszűkült szakbarbár mérnök legyen.

Es van itt még egy kérdés, ami összefügg az előadások kötelező látogatásával.

Az oktatás és számonkérés színvonala. Nincs erkölcsi alapunk valakit unalmas és rossz előadásra járásra kötelezni.

Ha a hallgató a jegyzetet hallja vissza az előadásban, ha oktatófilmrel, szemléltetőeszközzel nem találkozik olyan tárgyakkal, mint a gépelemek, vagy a technológia, minek menjen az előadásra?

Vagy ha a számonkérés rendszere sem ösztönöz a folyamatos tanulásra, ami a tulajdonképpeni célja lenne az előadásra járásnak.

Valamilyen módon meg kell találni az összhangot a tananyag mennyisége, az oktatás színvonala és a számonkérés módja között. Nyilván van rá lehetőség.

-Németh László-

Mérlegem

Egy kis mérleget ha készítenék az eddig megjelent írásokról, azt az öröndetes tényt tapasztalhatnánk, hogy azok biz számokkal vannak.

A kari központi statisztikus jelentése szerint pontosan 127 db cikk és 68 db hír látott napvilágot haszabjainkon. -Ebbe nem értendők bele a szám írásai! -

E tömérdek írás 35 bator, semmitől vissza nem riadó újságíró palántától és tisztelt olvasótól származik.

Volt azonban szó KISZ-ről, udvarról, menzáról, egymásról és másról eg, s másról.

Ostoroztunk Téged T. olvasónk!

Könyörögtünk Hozzád!

Hasztalan volt az biz, mindhiába!

Ne irjatok annyi cikket, mert nem tudjuk mind leközoelni. Hasztalap volt az biz, mindhiába!

Csak tódultak az olvasók, tömött sorokban szerkesztőségünk felé, mindek kezében írást lobogtatott a cüg.

Éjjel, nappal, váltott műszakban olvastuk őket, de így sem gyóztuk.

Ezúton esedezünk némi könyörületért ösmét Hozzátok; gondoljatok az otthon váró gyermekeinkre, akik már hetek óta nem látták a szerkesztő apucijukat. Ne irjatok a vizsgaidőszakban annyit, inkább tanuljatok. Mi ígérjük, hogy a még el nem olvasott levélhegyet magunkkal visszük az idegszanatóriumba, ahol nyugodtan átolvashatjuk majd. Látogatókat is szívesen fogadunk; az új szerkesztőségi címünk: Lipót mező, 2. épület fsz. 4.

- Kóradi -